

nøje at undersøge, om de Lønninger, som her ere opførte, virkelig udbetales, men samtidig at overveje, om man ikke kunde gaa til en anden Ordning, saaledes at det blev herfra, at Lønningerne til de forskellige Funktionærer bleve fastsatte, samtidig med at Funktionærene bleve ansatte af Staten. Jeg tror, at der paa adskillige af Kontorerne drives en Virksomhed, som er i allerhøjeste Grad uheldig; og der er særlig i den allerseneste Tid i Fredericia passeret et Tilfælde af en saadan Art, at det forekommer mig, at man maa gribe ind for at se at forebygge Gjentagelser. Jeg ved, at der en Gang fra Ministeriet er udgaaet en Skrivelse, i Kraft af hvilken Retsfuldmægtigene ikke maa drive private juridiske Forretninger paa Kontoret og i Kontortiden. Men jeg tror, der vil være Anledning til at faa dette ministerielle Cirkulære skærpet. Saa længe den nuværende Ordning bibeholdes: at det er Retsbetjentene, som antage deres Fuldmægtige og deres Kontorpersonale og bestemme Lønnen, er det ganske sikkert saaledes, at der — i alt Fald efter min Formening — adskillige Steder gaar Penge tilbage til den paagældende Retsbetjent.

I § 9 Nr. 4 i det foreliggende Lovforslag staar der opført som Kontorholds-godtgørelse for Byfogeden i Fredericia 4,430 Kr. Forholdet er dernede det, at der er en Førstefuldmægtig, og ved Siden af findes der nogle afskedigede og tjenstgørende militære og Politibetjente, og paa den Maade besørger Byfogedforretningerne i Fredericia. For denne Førstefuldmægtig er Stillingen som Byfogedfuldmægtig det uvæsentlige. Det væsentlige for ham er en hel Del mangeartede juridiske Forretninger, som han driver i Kontortiden. For nylig blev Byfogedfuldmægtigen i Fredericia anholdt som sigtet for Vekselfalsk, og det viste sig saa, at der var en falsk Veksel paa 105,000 Kr., og derfor sidder han nu anholdt. Men da man skulde undersøge hans Bo, viste det sig, at der i Aarenes Løb var indbetalt til ham Penge, som skulde indbetales til Overformynderiet. Naar Folk kom paa Kontoret med disse Penge, bleve de paa Vejen til Embedsmanden indfangede af en juridisk Geschäftsmager, som sad paa Kontoret. Til ham indbetale de da Pengene i god Tro, idet de mente, at de vare havnede hos Statens Repræsentant. Denne Mand sagde saa til dem: Det skal jeg nok ordne, og han brugte saa Pengene til sine private Forretninger, laante dem ud eller spekulerede med dem. Nu kommer man og meddele-

at Værgerne for disse Børn atter skulle indbetale disse Penge, som de altsaa mente at have indbetalt til Statens Repræsentant dernede.

Men der er et andet Tilfælde, som er endnu mere graverende. Det er jo saaledes, at Byfogedfuldmægtigen der — som vistnok ogsaa i mange andre Byer — ordner Laan for forskellige Personer. Man skal hen til ham for at faa Panteregistret ordnet, for at faa det ene Pant udslettet og det andet indført. Saa er det passeret, at naar man er kommet til ham, har han sagt: Lad mig faa Pengene, saa skal jeg nok ordne det i Pantebogen, og saa ordner han det paa den Maade, at han indfører den ny, men undlader at slette den gamle 1ste Prioritet. Derfor staar der nu i Pantebogen to 1ste Prioriteter for en Mængde Ejendomme i Fredericia. Han har ganske simpelt faaet udbetalt det ny Laan og undladt at slette det gamle. De Mennesker, som gik til ham, vare ikke klogere, end at det var Statens Repræsentant, de kom til. De troede, at naar de gik til den, der førte Pantebogen, saa havde de nogen Garanti for, at Pantebogen ikke blev forfalsket. Byfogeden i Fredericia underskrev de forskellige Sager uden nærmere at undersøge dem. Det forekommer mig derfor, at Staten her har en Pligt til at skride ind og sige til disse Folk, som nu staa med to Prioriteter paa deres Ejendomme, at da det er Statens Embedsmand og den af ham antagne Fuldmægtig, der har foretaget Falskneriet, maa Staten holde disse Folk skadesløse, samtidig med, at den griber ind mod denne Embedsmand, der ikke har passet sit Embede anderledes, end at Pantebogen er bleven forfalsket. Det drejer sig ganske vist ikke om store Beløb; men der er dog en hel Del smaa Grundejere i Fredericia, som ville miste deres Ejendomme og blive økonomisk ruinerede, hvis de ikke faa Pengene tilbage. Folk komme i god Tro paa Kontoret, blive indfangede af ham, som de nødvendig maa passere for at naa ind til Byfogeden. De faa det Indtryk, at han besørger Forretninger i Byfogedens Navn, og denne sin Stilling benytter han til at bedrage dem. Naar det forholder sig saaledes, forekommer det mig, at Staten har en Pligt til at sige: Vi maa holde disse Mennesker skadesløse, fordi det er sket paa vort Kontor, og fordi hele Ordningen af dette Forhold er saa uheldig.

Men dermed kan man ikke nøjes. Det er nemlig sket i Fredericia en Gang tidligere, at en Byfogedfuldmægtig har